

13de JAARGANG, NR. 245
19 OKTOBER 2015

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

3 JAZZ OP DE PLAAT

Pumporgan, Plot, Pat Metheny,
 Braskiri, Michael Varekamp,
 Braam/vd Graaf, Tom Harrell,
 Most Other People Do The Killing e.a.

8 JAZZ OP DE PLANKEN

Rembrandt Frerichs Trio e.a.

EN VERDER:

10 Mike del Ferro in Angola

11 Bestsellers en tips Jazzcenter

12 Gouwe ouwe van Hessel Fluitman

13, 14 Jazz in beeld

JAZZFLITS 246

staat **2 NOVEMBER** op

<http://www.jazzflits.nl>

JAZZFLITSEN

**NPO Jazz & Soul krijgt
 gepresenteerde programma's**

Het digitale kanaal NPO Soul & Jazz, de opvolger per 1 januari 2016 van Radio 6, zal in de avond gepresenteerde programma's gaan uitzenden. Dat is het resultaat van de acties tegen het voorname van de publieke omroep om per die datum de stekker uit Radio 6 te trekken. Overdag zal het nieuwe kanaal wel de aanvankelijk beoogde non-stop muziekprogrammering aanbieden.

NPO Soul & Jazz wordt een themakanaal van NPO Radio 2. In ieder geval zal elke zaterdagavond een soulprogramma worden uitgezonden. Ook zal op de zender verslag worden gedaan van concerten en festivals als het North Sea Jazz Festival. De gepresenteerde programma's starten om 19.00 uur en lopen tot 23.00 uur. De invulling van de programma's (en presentatoren) vindt in nauwe samenwerking met de omroepen plaats. Ook worden volgend jaar de NPO Soul & Jazz Awards weer uitgereikt.

GRP-oprichter Larry Rosen dood

Jazzproducer Larry Rosen is 9 oktober op 75-jarige leeftijd overleden. Samen met pianist Dave Grusin richtte hij in 1982 het label GRP-records op. Het bood onderdak aan onder anderen pianist Chick Corea, gitarist Lee Ritenour, pianist-zangeres Diana Krall, zangeres Diane Schuur en pianist Ramsey Lewis. Samen met Lewis maakte Rosen in 2006 tevens de televisieserie 'Legends of Jazz'. Rosen stond verder in 2012 aan de wieg van het jaarlijkse Sarah Vaughan International Jazz Vocal Competition in Newark.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

OPBRENGST GOOIS JAZZ FESTIVAL VOOR KIKA

J. Hülsmann, directeur Kika (links) met de cheque van 15.000 euro, die hij zojuist heeft ontvangen van R. van der Eijk, voorzitter van de Jazz Commissie van de Kiwanis Club Naarden. (Persfoto)

Kika, een organisatie die geld inzamelt voor onderzoek naar kinderkanker, heeft de netto-opbrengst van het Goois Jazz Festival 2015 gekregen. Het bedrag, 15.000 euro, werd 5 oktober aan Kika-directeur J. Hülsmann overhandigd. Het Goois Jazz Festival vond maart dit jaar plaats in Spant!, Bussum. Op het festival traden onder anderen pianist Peter Beets, saxofonist Yuri Honing en pianist Daan Herweg op. Het festival werd als vandoors georganiseerd door de Kiwanis Club Naarden. Volgend jaar 19 maart is editie nummer 33, met andermaal Peter Beets en verder de zangeressen Trijntje Oosterhuis en Giovanca.

Film met muziek van Jeroen van Vliet wint prijs

De film 'Welkom' van het Utrechtse collectief Pretty Fly is als beste film bestempeld van het 48 Hour Film Project Utrecht. De film gaat over de opvang van twee vluchtelingen. De muziek werd gemaakt door pianist Jeroen van Vliet. Het 48 Hour Film Project is een competitie waarin teams van filmmakers een genre, een personage, een rekwisiet en een dialoog toegewezen krijgen, en 48 uur hebben om een korte film te maken waarin al die elementen verwerkt zijn.

NIEUWS

Bimhuis brengt cd met live-opnamen Guus Janssen uit

In de cd-reeks met historische opnamen uit het archief van het Bimhuis, Amsterdam, is een cd van pianist-componist Guus Janssen verschenen. De cd 'Meeting Points' bevat live-opnamen van Guus Janssen met uiteenlopende gezelschappen. De opnamen zijn gemaakt tussen 1989 en 2014 en laten Janssen horen als improviserend pianist, componist voor improviserende musici en leider van veelzijdige ensembles. Hij beweegt zich tussen jazz en klassieke muziek, compositie en improvisatie. De cd verschijnt op het label Bimhuis Records. Dit label is nieuw leven ingeblazen ter gelegenheid van het 40-jarig jubileum van het Bimhuis.

Menselijke stem centraal tijdens festival Jazz à Verviers

Zangeres Kim Versteynen in Verviers. (Foto: Jean Schoubs)

Tijdens de negende editie van het festival Jazz à Verviers stond de menselijke stem centraal. Onder anderen Charlotte Haesen, Victor Lazlo en Chrystel Wautier traden deze maand tijdens het Waalse festival op. Op 10 december speelde het kwartet van oudgediende Robert Jeanne in de Espace Duesberg in Verviers. Speciale gast bij de groep van de saxofonist was zangeres Kim Versteynen. (zie ook pagina 13, Jazz in beeld)

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

PODIA

SAXOFONIST PAUL VAN KEMENADE NAAR CHINA, RUSLAND EN ZUID-AFRIKA

Paul van Kemenade. (foto: Stef Mennens)

Saxofonist Paul van Kemenade gaat naar eigen zeggen 'een warme herfst en winter tegemoet'. Deze maand is hij voor vijf concerten in China, in november reist hij voor tien naar Rusland af en in december speelt hij in Zuid-Afrika. Hij verzorgt er dubbelconcerten met zijn groep Three Horns And A Bass en speelt in duo met pianist Stevko Busch. Terug in Nederland zal hij tussen kerst en oudjaar te horen zijn tijdens de 23ste editie van 'zijn' festival Stranger than Paranoia.

JAZZEXPEDITIE 2016 NAAR ZUID-AFRIKA

Vijftien Nederlandse jazzmusici en professionals gaan volgend jaar september op Jazzexpeditie naar Zuid-Afrika. Ze zullen op een speciaal 'Dutch stage' optreden tijdens het Joy of Jazz Festival in Johannesburg.

Maar de Jazzexpeditie, een muzikale handelsmissie noemen de organisatoren de reis, is geen eenrichtingsverkeer. Amersfoort Jazz ontvangt in mei 2016 een delegatie van vijftien Zuid-Afrikaanse musici en professionals tijdens haar festival. "De kracht van het model ligt in de wederkerigheid en het leggen van verbindingen op alle niveaus. Hierdoor is het voor buitenlandse partijen ook een geweldige kans om hun muziek en musici te presenteren op de Nederlandse markt", aldus Cees Schrama, voorzitter van JazzNL, de organisatie achter het initiatief. Zuid-Afrika is een land met een groot jazznetwerk van festivals, clubs, conservatoria en media. Onder anderen saxofonist Paul van Kemenade (zie het bericht hierboven) en pianist Mike del Ferro treden er regelmatig op. Eerdere Jazzexpedities gingen naar India, Thailand en Spanje.

(<http://www.jazznl.com>)

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

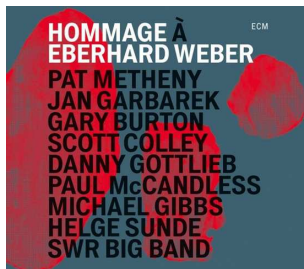
In Jazzflits zijn links opgenomen naar bijvoorbeeld filmpjes op YouTube, geluidsfragmenten of websites van muzikanten. Werken deze links niet, dan is het zaak om het pdf-bestand van Jazzflits eerst op uw pc of laptop te downloaden. Het is mogelijk dat de links niet werken op een tablet of smartphone. Dan is het kopiëren en plakken van de link in uw browser de oplossing.

JAZZ OP DE PLAAT

VARIOUS ARTISTS

Hommage à Eberhard Weber

ECM

Bezetting:

Pat Metheny (g),
Jan Garbarek (ss),
Gary Burton (vib),
Scott Colley (b),
Danny Gottlieb (d),
Paul McCandless (English horn, ss),
Klaus Graf (as),
Ernst Hutter (euphonium),
Helge Sunde (cond),
SWR Big Band.

De SWR Big Band verzamelde een indrukwekkende cast voor 'Hommage à Eberhard Weber', het huldeconcert voor de vijfenzeventigste verjaardag van bassist Eberhard Weber. Sinds een herseninfarct in 2007 speelt Weber niet meer, maar dit schijfje gaat duidelijk over zijn muziek: vijf stukken zijn van zijn hand, en het koninginnenstuk is een bijna 32 minuten durende compositie van gitarist Pat Metheny, eenvoudigweg 'Hommage' getiteld. Ook Metheny drukt zo zijn stempel: met zijn eigen sound natuurlijk, met de keuze van de gasten (die duidelijk de Amerikaanse kant van Webers carrière benadrukt), en ongetwijfeld ook met het concept van 'Hommage': daarin stonden archiefbeelden van een solospelende Weber centraal, en rond die beelden componeerde Metheny. Een soort 'visuele sample' van Weber dus, als extra muzikant aanwezig op het concert – een boeiend idee dat uiteraard op een audio-cd verloren gaat. (Ook de eerste track werkt overigens zo: saxofonist Jan Garbarek live improviserend over archiefopnames van Webers bas.)

Dit moet voor de geluidsmensen een erg moeilijk concert geweest zijn, en dat hoor je: de glasheldere ECM-sound ontbreekt hier een beetje. Beluisteren doe je het best met een goede hoofdtelefoon en veel aandacht, want hoe interessant de bigbandsetting ook is, de overvloed aan instrumenten vertroebelt vaak het klanktapijtkarakter van Webers muziek. Daardoor verdwijnt Metheny soms wat in de mix, en klinken de notenwaterfallen van Burton hier en daar alsof hij tussen de blazers met een grote zak ijsblokjes staat te zwaaien. Jammer ook dat de trombonesolo van Marc Godfroid in het laatste nummer ongeïdentificeerd blijft – een kleine smet op een prachtig cd-boekje. Voor het overige spreekt uit de hele plaat dat typisch dromerig-warme 'wezen van Weber': een mens kan zich moeilijker een mooiere hommage wensen.

Arne Van Coillie

Bekijk hier een stuk van het huldeconcert:

<https://www.youtube.com/watch?v=o32Qqt69v8Y>

PUMPORGAN

Make With The Feet

TryTone

Bezetting:

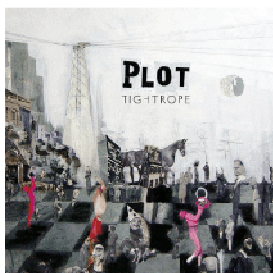
Christian Ferlaino (bars),
Mika Szafirowski (g, bg, voc),
Wilbert Bulsink (o),
Dirk Bruinsma (bg, as, voc, comp),
Nout Ingen Housz (d. perc, voc).

Van de bezetting waarmee multi-instrumentalist Dirk Bruinsma in 2011 zijn compositieopdracht uitvoerde op het North Sea Jazz Festival is nog maar weinig over. Daar staat tegenover dat het kwintet dat nu de naam Pumporgan draagt een flink ingespeelde band is. Het debuutalbum 'Make With The Feet' valt namelijk vooral op door de compacte manier van muziek maken. Geen ellenlange solo's, maar wel stukken met de nodige breaks, maat- en tempowisselingen, zoals we die van Bruinsma gewend zijn in andere bands, zoals Blast en Brown Vs Brown. Toch is de muziek van Pumporgan toegankelijker, dansbaarder vooral. De titel van de cd wijst daar ook al op. Naast dwarse dansritmen gaat er een flinke scheut psychedelica in de mix, met een Hammondorgel (bespeeld door Wilbert Bulsink) dat herinneringen oproept aan de vroege Pink Floyd. De combinatie van baritonsax (Christian Ferlaino) en basgitaar (van de leider zelf) plus de drums van Nout Ingen Housz stuwen de muziek onontkoombaar voort om duidelijk te maken dat 'Make With The Feet' bepaald geen terloops album is. Alleen de vocalen (in het titelstuk en 'The Hoodoo jive') steken wat schril af bij de indrukwekkende instrumentale capaciteiten.

Herman te Loo

Hier is de groep live: <https://youtu.be/svpzJhzrqS8>

PLOT
Tightrope
WhyPlayJazz

Bezetting:

Sebastian Wehle (ts),
 Robert Lucaciu (b),
 Philipp Scholz (d).

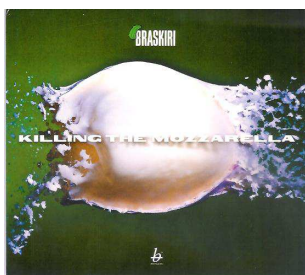
JAZZ OP DE PLAAT

Eerder dit jaar besprak ik een cd van de Duitse formatie Jazz Against the Machine (Jazzflits 236). Die groep bewerkte klassiekers uit de hardrock en heavy metal. De leden van de Duitse groep Plot halen ook inspiratie uit de popmuziek. Ze hebben zich op hun cd 'Tightrope' geworpen op enkele Lennon/McCartney-nummers, en stukken van Led Zeppelin, Carlos Santana en John Fogerty. Hun overpeinzingen doen ze in de Spartaanse samenstelling van tenor, bas en drums. Over het algemeen blijven de drie dicht bij het thema en improviseert vooral Sebastian Wehle, de tenorsaxofonist. Dat betekent dat hij eigenlijk de song 'leest'. Hij doet dat zodanig dat niet alleen het geluid, maar ook de inhoud verandert. Wehle heeft een donker geluid en slaat een kalme toon aan. Hij geeft de popsongs een ouderwetse jazzuitvoering, zoals vroeger altijd uitgegaan werd van de hits van de dag (liedjes uit musicals en standards). Toch wordt er wel degelijk hedendaags gemusiceerd. Na de eerste keer luisteren, herkent de Beatles-liefhebber 'Strawberry fields', 'Fool on the hill' en 'Across the universe' meteen, 'The long and winding road' blijkt in de interpretatie van Plot een lange saaie, trage weg geworden te zijn. Santana's 'Incident at Neshabur' krijgt niet alleen snelheid mee, maar ook slagwerk een 'Santana' waardig. 'Dazed and confused' van de heren Page en Plant is voor mij onherkenbaar, bij gebrek aan kennis van het origineel.... Dat geldt ook voor 'Run through the jungle' van Creedence' John Fogerty. Het is door Plot door de computer gehaald. Plot biedt op 'Tightrope' een verfrissende nieuwe kijk op oud materiaal. Ze zetten je eens op een ander been.

Hessel Fluitman

Maak hier kennis met Plot: <http://bit.ly/1PafAV0>

BRASKIRI
Killing The Mozzarella
Berthold Records

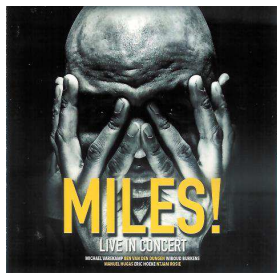
Bezetting:

Bart Lochs (tp, bu),
 Steffen Granly (tu),
 Dirk Balthaus (p, fender),
 Wim Kegel (d).

Voortgekomen uit een trio zonder drummer is de nieuwe groep van trompettist Bart Lochs en pianist Dirk Balthaus aangevuld met Wim Kegel, en heeft de Noorse tubaspeler Steffen Granly de stoel ingenomen van collega Daniel Herskedal. Braskiri maakte in deze bezetting al eerder een cd in eigen beheer (zie Jazzflits 222). De groep is nu gerijpt en overtreft daarmee zichzelf. De toevoeging van Kegel, die naar gelang subtiel tikkend het pad uitzet of de muziek stuwend opzweept, heeft de spanning van dit oorspronkelijke kamermuziektrio behoorlijk opgevoerd. Alle muziek op 'Killing The Mozzarella' is geschreven door Lochs, die zich onder meer liet inspireren door de Limburgse mijnen. Niet voor niets is het nummer 'Koempel' een ijzersterk zwaar bezwangerd nummer waarin je beeldend zwart geworden mannen met helmen de lift ziet instappen om diep onder de grond hun zware werk te verrichten. Het kwartet leunt sterk op een tweetjes in zes wisselende combinaties waarbij de sfeer heen en weer gaat van een lyrische driekwartsmaat naar een groovy en energetische muzikale explosie of naar vrije uitstapjes waarbij Cecil Taylor om de hoek komt kijken. De tuba gromt en soleert en geeft de groep daardoor een bijzonder karakter; Lochs zelf jubelt boven de akkoorden uit. De kwaliteit van dit kwartet ontstijgt het gebruikelijke en het mag dan ook geen verwondering wekken dat zij met veel succes door Europa trekken. In januari 2016 wordt deze cd officieel gepresenteerd in De Doelen Rotterdam, maar voor die tijd vinden al niet te missen pre-releaseconcerten plaats.

Tom Beetz

Braskiri Live: <http://bit.ly/1GE93tB>

MICHAEL VAREKAMP**Miles!****Live in Concert****JWA Records**www.jwarecordshop.nl**Bezetting:**

Michael Varkamp (tp),
Ben van den Dungen (ss, ts),
Wiboud Burkens (keyb),
Manuel Hugas (b),
Eric Hoeke (d),
Ntjam Rosie (voc).

MICHIEL BRAAM/BO VAN DE GRAAF**Olanda In Due****(Live at Novarajazz Italy 2015)****1c disc****Bezetting:**

Bo van de Graaf (ss, as, ts),
Michiel Braam (p).

JAZZ OP DE PLAAT

Michael Varkamp en Ben van den Dungen trokken vanaf eind vorig jaar langs de theaters met een voorstelling over Miles Davis. Anders dan veel theatervoorstellingen van jazzgroepen is dit in feite bijna een 'gewoon' jazzconcert, zij het met uitsluitend nummers die de ontwikkeling van Miles Davis volgen. De opnamen op 'Miles!' zijn begin dit jaar gemaakt van het optreden in de Philharmonie Haarlem, op het hoesje prijkt de remake van de beroemde foto die Anton Corbijn van Miles maakte.

Niets is verraderlijker dan een eerbetoen aan de muziek van een geniale voorganger, maar hulde aan Varkamp, die behendig de valkuilen weet te vermijden. De sfeer van Miles weet hij perfect te benaderen, zijn spel is geen schrale kopie maar zijn eigen benadering van de muziek van Miles, en bij hem klinkt van heel ver weg de echo van Louis Armstrong door. De opening 'Ascenseur pour l'échafaud' wordt anders gespeeld en heeft tegelijk dezelfde sfeer als de befaamde filmmuziek die Miles met Barney Wilen maakte. Ook de bijdragen van saxofonist Ben van den Dungen zijn indrukwekkend, vooral wanneer hij zijn brede tenorgeluid over de muziek uitstrekt en zijn viriele spel de confrontatie met Varkamp aangaat. De kracht van de muziek van Miles Davis wordt slim gecombineerd met het eigen geluid van de groep, niet in het minst door dit te mengen met allerlei geluidsfragmenten uit interviews over Miles, maar ook door Ntjam Rosie prachtige teksten te laten zingen en daarmee een nummer als 'Tutu' uit de laatste briljante Miles periode, maar ook 'Round about midnight', 'He was a big freak' en Cindi Laupers 'Time after time' een totale makeover te geven. De voorstelling in het theater is opgebouwd uit geluid en beeld. Dat laatste ontbreekt uiteraard op de cd maar dat maakt weinig uit. De muziek staat ijersterk op zichzelf en wordt niet afgeleid door indringende Miles Davis beelden.

Tom Beetz

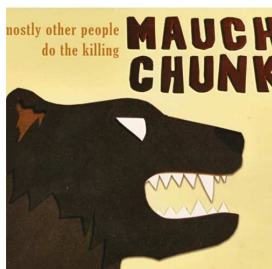
Bekijk deze formatie hier: <http://bit.ly/1NBmfas>

Dit zou wel eens de eerste keer kunnen zijn dat André Hazes zijn intrede doet in de Nederlandse jazz en geïmproviseerde muziek. Halverwege 'Olanda In Due' vertolken saxofonist Bo van de Graaf en pianist Michiel Braam diens hit 'De Vlieger'. Het nummer past wonderwel binnen het eclectische repertoire van dit 'nieuwe' duo. De Nijmeegse coryfeeën vormden jarenlang samen met drummer Fred van Duynhoven de groep Bo's Art Trio. Na het overlijden van vaste gast Simon Vinkenoog (in 2009) werd het trio ontbonden, maar nu zijn Van de Graaf en Braam terug met eenzelfde attitude als het toenmalige trio. Alles mag, alles kan, van hoge (Verdi) tot lage (Hazes) cultuur. Daartussen vinden we naast eigen composities liedjes van Harry Bannink (uit de roemruchte serie 'Ja Zuster, Nee Zuster'), die ooit aan de wieg stonden van het trio. Maar welk repertoire het tweetal ook aanpakt, het is altijd even muzikaal, vol humor, maar ook met de nodige pathos. Zo krijgt Billie Holiday's ballad 'Gloomy Sunday' een ontroerende lezing en driipt de dramatiek van de Verdi-aria 'Pietà ti prenda del mio dolor'. De Nederlandse liedjes brengt Van de Graaf met een Rollins-achtige bravoure terwijl Braam in Eubie Blake's 'Memories of you' Jaki Byrd naar de kroon steekt in een mengsel van stride en avant-gardistische riedels. Heel begrijpelijk dat het Italiaanse publiek op deze live-opname om toegiften riep.

Herman te Loo

Luister naar een track van de cd: <http://bit.ly/1OtfTKk>

**MOSTLY OTHER
PEOPLE DO THE KILLING**
Mauch Chunk
Hot Cup Records

Bezetting:

Jon Irabagon (as),
Ron Stabinsky (p),
Moppa Elliott (b),
Kevin Shea (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Na het controversiële album 'Blue' (waarop de groep 'Kind Of Blue' van Miles Davis volledig naspeelde), komt Mostly Other People Do The Killing (MOPDTK) nu weer met een regulier album. En dat wil zeggen dat bandleider en bassist Moppa Elliott zich weer heeft gestort op de bizarre plaatsnamen in zijn geboortestaats Pennsylvania. Mauch Chunk ('de plek van de beer' in de taal van het Delaware-volk) werd in de jaren vijftig hernoemd als Jim Thorpe. De weduwe van de grote sporter van Native American-origine (met twee gouden Olympische medailles in Stockholm, 1912) vond geen gehoor in Oklahoma voor een monument voor haar man. Het stadje Mauch Chunk overwoog een naamsverandering en zag in de verwijzing naar de sportheld een bron van toerisme. Dat laatste liep op niets uit, maar het levert een goed verhaal op. Niet dat het muzikaal ook maar enige relevantie heeft, overigens. De held van dit album is saxofonist Jon Irabagon, die met het vertrek van trompettist Peter Evans de enig overgebleven blazer van MOPDTK is. De vierde man van het kwartet is namelijk pianist Ron Stabinsky, die ook al op 'Blue' te horen was. De saxofonist, voortgestuwd door zijn bandgenoten, trakteert de luisteraar op een voortdurende notenwaterval. Bij veel collega's zou zo iets uitlopen op levenloze virtuositeit, maar Irabagon geeft zijn bijdragen een urgentie mee waarin elke noot lijkt te tellen. Net als de beer uit de oorspronkelijke plaatsnaam, laat hij je als luisteraar pas los als je je helemaal hebt overgegeven. Maar ook in de prachtige ballad 'Niagra' (waar die notenwaterval juist even tot bedaren lijkt te komen) komt zijn superieure toon tot zijn recht. Elliott tekent voor alle composities, die behoorlijk 'catchy' zijn en recht doen aan de muzikanten aan wie ze zijn opgedragen (onder wie Henry Threadgill, Dave Holland en Sonny Clark).

Herman te Loo

Luister naar een track van de cd: <http://bit.ly/1RCnV27>

LYLE MAYS QUARTET
The Ludwigsburg Concert
Jazz Haus

Bezetting:

Lyle Mays (p),
Bob Sheppard (sax),
Marc Johnson (b),
Mark Walker (d).

Eindelijk een teken van leven van pianist Lyle Mays (u weet wel, die 'weirdo' achter de toetsen van de Pat Metheny Group (PMG)). Nou ja, leven... 'The Ludwigsburg Concert' is een concertregistratie van de Duitse publieke omroep SWR uit 1993. Wat is er toch gebeurd na zijn vier soloprojecten ('Lyle Mays' uit 1985, 'Street Dreams' uit 1988, 'Frictionary' uit 1992' en een solo-cd uit 1998) en het uiteenvallen van de PMG na Thee Way Up! Tour en -cd uit 2005? Zelfs het internet weet het niet. Met uitzondering van een klassieke compositie uit 2009 is het doodstil rond deze nu haast mythische figuur. Het maakt deze uitga-ve er niet minder interessant om. Wat is het geweldig om een deel van Mays' oeuvre live te horen spelen door vier fantastische musici. De opening is het titelnummer van zijn toen laatste cd 'Frictionary'. Dit is een eerbetoon aan zijn held Bill Evans in triosetting. De band barst los na zes minuten piano-intro. Helaas is de drumsolo van Mark Walker aan de lange kant (wanneer zijn drumsoli dat niet...). 'Eitherornette' heeft een prachtige bassolo van Marc Johnson, die ook heel gevoelig het intro van 'Lincoln reviews his notes' verzorgt. Het hoogtepunt van deze 2cd-set is voor mij 'Chorinho' van de cd 'Street Dreams'. Dit haast klassieke pianoriedeltje was op die plaat al top, maar nu, uitgewerkt voor dit kwartet met vooral de unisono melodie door saxofonist Bob Sheppard, kent het zijn weerga niet. Uiteraard komen ook twee nummers uit de PMG-geschiedenis voorbij.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

JAZZ OP DE PLAAT

'Au lait' van 'Offramp' en 'Are we there yet?' van 'Letter From Home'. Schitterend om deze composities door deze groep muzikanten te horen spelen. Ook zonder de uitgebreide instrumentatie van de PMG blijven ze als een huis overeind staan. Bob Sheppard klinkt geregeld als een Michael Brecker-kloon, maar dat is in deze muziek juist heerlijk. Zijn soli gedurende dit concert zijn alle van een bijzonder hoog niveau. Het rustige 'August' wederom van 'Street Dreams' sluit dit fenomenale concert af. Laten we hopen dat deze uitgave hernieuwde interesse in Mays opborrelt zodat hij zijn kluzenaarsbestaan opgeeft om ons meer van zijn schoonheid op de klavieren te doen toekomen.

Reinier van Bevervoorde

Lyle Mays in 2000 live met Pat Metheny:

https://www.youtube.com/watch?v=QxK1Mf6_yBw

IBRAHIM MAALOUF Kalthoum (Tribute To Kalthoum) Impulse!

Bezetting:

Ibrahim Maalouf (tp),
Mark Turner (ts),
Frank Woeste (p),
Larry Grenadier (b),
Clarence Penn (d).

Hoewel trompettist Ibrahim Maalouf, getuige zijn zeer afwisselende cd's, blijkbaar niet van herhaling houdt, is op deze cd het herhalen juist de essentie. 'Kalthoum' is een eerbewijs aan de Egyptische zangeres Oum Kalthoum. Het intrigerende van de Arabische zang is dat de zanger een fragment of zinnen meerdere malen zingt en elke keer anders, beter, mooier. Vandaar dat je bij live-opnamen van Arabische zang voortdurend geloei, klappen, reacties hoort; er wordt dan gereageerd op de nieuwe prestatie, of vondst van de zanger(es).

Maalouf's nieuwe cd heeft als ondertitel: 'Alf Leila Wa Leila' wat zoveel betekent als 'Duizendeneen nachten'. Het is oorspronkelijk een suite uit 1969 die bekendgemaakt werd door de legendarische Egyptische zangeres Oum Kalthoum. Maalouf heeft het stuk met zijn vaste pianist Frank Woeste bewerkt. In de suite hoor je steeds min of meer hetzelfde hoofdthema terugkeren. In zijn bewerking heeft Maalouf hieraan vastgehouden. Ook het voor Arabische orkesten typerende unisono spelen komt bij Ibrahim Maalouf terug. Hij varieert echter wel de klankkleuren door steeds andere instrumenten samen te laten spelen. Zo valt het voor westerse oren vaak nauwelijks op dat er unisono wordt gespeeld.

Voor 'Kalthoum' heeft Maalouf zijn klassieke jazzkwintet bij elkaar geroepen. Na een tournee door de Verenigde Staten hebben ze deze muziek in een paar uur tijd opgenomen. Het programma bestaat uit een introductie, twee ouvertures en vier 'movements'. Allemaal hebben ze wel het een en ander van elkaar. Soms bestaat het verschil uit de instrumentatie. De ene keer trompet, piano en contrabas tegen de andere keer de hele band. Variërend van een bijna betoverende herhaling naar een pittig gestoken interpretatie door de hele band. Ik vermoed dat hier het adagium geldt dat als het stuk je de keel uit gaat hangen, het echt interessant wordt. Dan ken je het van haver tot gort en hoor je exact wat er eigenlijk gebeurt met melodie, interpretatie en beleving. Dan kun je als westerse luisteraar ook opveren als je weer een nieuwe interpretatie ontdekt. Elegante en prikkelende muziek.

Hessel Fluitman

Beluister hier een stuk van de cd:

<http://bit.ly/1JGNANA>

VERVOLG 'JAZZ OP DE PLAAT' OP PAGINA 12.

REMBRANDT FRERICHS TRIO

Bezetting:

Rembrandt Frerichs (p),
Tony Overwater (b),
Vinsent Planjer (d).

Datum en plaats:

3 oktober 2015;
TivoliVredenburg, Utrecht.

Rembrandt Frerichs kreeg van het Utrechtse TivoliVredenburg een carte blanche voor een drietal concerten. De pianist wil daarvan gebruikmaken door een brug te leggen tussen klassiek en jazz. In een recent interview zei hij over de relatie tussen klassiek en jazz: "Jazz brengt klassieke muziek terug naar zijn oorsprong. Klassieke componisten waren ooit levende musici, vrijwel altijd uitstekende improvisatoren die hun eigen werk uitvoerden en voortdurend aanpassingen maakten." Die twee werelden wil hij met zijn carte blanche dichterbij elkaar brengen.

Bij het eerste optreden in de serie deed hij dat met een 'klassieke' bezetting, namelijk zijn eigen trio. Bijna in de nok van het nieuwe gebouw, na een reis via een fors aantal roltrappen, bevindt zich een brede ovale zaal met balkons. Bepaald geen jazzclub in een kelder dus. De zaal wordt gebruikt voor kamermuziek en heeft een lange akoestiek. Ook dat doet niet denken aan een jazzpodium. Het publiek was uiterst enthousiast en er zaten duidelijk fans tussen. Er hadden nog heel wat mensen bij gekund, maar de akoestiek versterkte het applaus fors, waardoor de zaal wat voller leek. Het trio bestaat uit drie sterke en uitgesproken muzikale karakters en speelde ingetogen, intelligente muziek van Frerichs die ook op zijn laatste cd's staat.

Als eerste klonk een lange versie van 'A long story short'. Het had een mooie, verstilte opening met lieflijke belletjes en direct benutte het trio de nagalm van de zaal. Planjer gebruikte daarbij dunne drumsticks en met lappen gedempte drums. Daardoor overspeelde hij de zaal niet. Frerichs speelde klassiek georiënteerde frasen. Na een tiental minuten ontstond er een soort minimal swing. Tony Overwater hield zijn strijkstok stil, terwijl hij de bas heen en weer liet wintelen. Gedurende het concert bleek zijn enorme veelzijdigheid. Of hij nu een Armeense melodie streek of als Ray Brown swingde, het maakte niet uit!

[...vervolg in de rechterkolom](#)

JAZZ OP DE PLANKEN

Rembrandt Frerichs en zijn trio. (Foto: Joke Schot)

Tijdens een complexe solo van de drummer was hij onverstoort. Het bleek een stuk van Bach... 'Carrousel' staat ook op de cd 'Continental'. Het is een vrolijk wijsje dat 'gebaseerd is op slechts vier akkoordjes'. Het trio bewerkte de basis uitvoering terwijl het thema nooit ver weg was.

Frerichs vertelde na afloop dat hij had genoten van de akoestiek. Hij voelde zich op het podium zichtbaar op zijn gemak. Tijdens een drumsolo draaide hij zich om en keek relaxed naar Vinsent Planjer. Na een half uur legde Frerichs de opbouw van de drie concerten uit. "Als je de latere concerten bezoekt herken je de stukken van vanavond met het trio. We spelen nu de oervorm".

Het tweede concert in de serie is op 5 februari 2016. Dan speelt het Rembrandt Frerichs Trio met violiste Liza Ferschtman. Het concert van 2 april 2016 heeft een nog sterker klassiek karakter en dat blijkt uit de historische instrumentatie. Frerichs speelt dan op een speciaal voor hem gemaakte fortepiano, Tony Overwater op een violone, Vinsent Planjer op barokdrums en speciale gasten zijn Erik Bosgraaf op blokfluit, Klaartje van Veldhoven zang en Mike Fentross op theorbe.

Peter J. Korten

ALMEIDA/DUYNHOVEN/KLEIN

Bezetting:

Tobias Klein (sax), Gonçalo Almeida (b),
Martin van Duynhoven (d).

Datum en plaats:

4 oktober 2015,
Jazz in Crooswijk, Rotterdam.

Wat is de minimale omvang van een ensemble? Een groep is groter dan 1 en muziek kent geen maat. Geluid is in essentie vrij en onvangbaar. Trio Almeida/Duynhoven/Klein is een pas geleden opgerichte groep, die een korte toer maakte ter promotie van het eerste cd-album 'Vibrate In Sympathy', dat onlangs verscheen. Op dit album werpt het trio een frisse blik op de akoestische improvisatiepraktijk en neemt daarbij jazz als uitgangspunt.

In een oud, rommelig loodsje aan de Paradijslaan 115 in Crooswijk (de straat waar Rita Reys opgroeide), onderneemt Nico Piek in jazz, op eerste zondagmiddagen van de maanden september tot en met mei. Gonçalo Almeida, Martin van Duynhoven en Tobias Klein leken een natuurlijke habitat te hebben gevonden op deze buitenissige locatie. De ambiance van de loods voldeed uitstekend als klankbord voor de onversterkte muziek. Een beetje droog, maar vooral helder en warm, vormden de drie instrumenten een mooie, uitgebalanceerde klank. In nieuwe composities, de meeste van de hand van Klein, werd een schets gemaakt van voorbije decennia. Avontuurlijk werd omgesprongen met in die periode geldende opvattingen, of juist het vermijden of ontbreken daarvan.

Contrabassist Almeida onderzocht op geplukte of aangestroken snaren, ritmes en structuren die al dan niet ter ondersteuning van de muzikale thematiek dienden. Hij ontlokte sonore, soepele klanken aan zijn instrument. Klein speelde pakkende melodien en riep sfeerbeelden op, afwisselend gespeeld op altsax, bas- of contrabasklarinet. Zijn extreme uithalen en strapatsen hielden goed stand in de kleine ruimte.

Van Duynhoven (Boy Edgarprijs 1984) bracht op zijn compacte drumkit een subtiele focus binnen het geheel. In zijn spel deed hij bijna vergeten dat drums doorgaans een voornamelijk ritmische functie hebben. Terughoudend, alert en poëtisch gaf hij op een atypische manier sturing aan de muziek. Juist in zijn losheid dwong hij muzikaal gezag af.

De som der delen van deze gecombineerde kwaliteiten leidde tot een fantasierijk en speels geheel. Huiskamermuziek met een breed spectrum.

Roland Huguenin

JAZZ OP DE PLANKEN

Tobias Klein. (Foto: Joke Schot)

Vlnr: Van Duynhoven, Almeida en Klein. (Foto: Joke Schot)

Jazzpianist **Mike Del Ferro** reist over de gehele wereld. Hij is momenteel bezig met een reeks van tien cd's getiteld 'Songs Inspired By Wandering The Globe'. In deze rubriek vertelt hij verhalen van onderweg. (<http://www.mikedelferro.com>)

ZWERVEN OVER DE GLOBE

DE GROENE VLEK IN ANGOLA

Angola is denk ik het meest corrupte land in de wereld waar ik geweest ben. Een geteisterd land met een gigantische olie- en diamantenindustrie. Het is in 1975 onafhankelijk geworden van Portugal en is de afgelopen decennia gebukt gegaan onder een burgeroorlog die maar liefst 27 jaar heeft geduurd. Het contrast tussen rijk en arm is er onvoorstelbaar.

Maar wederom ook hier weer een hoop schoonheid op geografisch en cultureel gebied, zoals de bosjesmannen (bushmen) die leven in de Kalahari woestijn en een unieke cultuur hebben. Ze zijn overigens deels verdreven uit de gebieden die rijk zijn aan diamanten omdat ze 'in we weg liepen'. Muzikaal interessant is ook dat de samba zoals we die in Brazilië kennen van origine een Angolees ritme is (in Angola Semba genoemd), dat door de slaven is meegenomen naar Brazilië.

Ik was via een contact in Mozambique (de andere grote voormalige Portugese kolonie in Zuidelijk Afrika) uitgenodigd om er te spelen en vloog er naartoe vanuit Johannesburg met de Taag, een maatschappij die ik niet echt zou aanbevelen. De heen-vlucht was redelijk, maar de terugvlucht was zeer a-relaxed. Het enige grote toestel dat Taag heeft pendelt heen en weer tussen Brazilië, Angola en Zuid-Afrika en op het vliegveld van Luanda werd omgeroepen dat er een enorme vertraging zou zijn vanwege een technisch mankement. Voor mijn ogen ontstond het absurde tafereel dat de motor van de jumbo werd opengeklapt, wat lijkt op een enorme zeemeeuw met opengeslagen vleugels. Twee mannen stonden met een kleine schroevendraaier vaag in de motor te sleutelen. Ze keken elkaar aan met een blik van 'we kunnen niets vinden, laat maar zitten' en sloten de motor weer. Uit die motor kwam vervolgens tijdens de vlucht naar Johannesburg af en toe een vonkenregen.

Uit de vliegtuigmotor kwam tijdens de vlucht naar Johannesburg af en toe een vonkenregen.

Bij aankomst op het vliegveld van Luanda bleek ons visum 'niet te kloppen' en konden we alleen het land in als we ter plekke 300 dollar per persoon zouden betalen. Maar toen verscheen opeens onze lokale promotor, een imposante Angolese man genaamd Luis. Hij zei iets in de lokale taal en vervolgens werden we als sterren behandeld en zaten we drie minuten later in een VIP-room met drankjes, hapjes en wifi, zonder uiteraard een cent te hebben betaald voor de 'visa'.

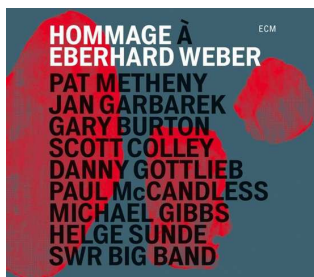
Luis had de concerten goed georganiseerd, we speelden er in trio in diverse culturele centra in het land en wat me opviel was dat Luis de hele tour lang hetzelfde witte overhemd droeg. Dat was door de hitte doorweekt en er zat een enorme lichtgroene vlek ter hoogte van het vestzakje.

Na het laatste concert kwam het altijd weer spannende moment van de betaling. Ik had met Luis een bedrag afgesproken, maar dát heeft hij niet betaald. Hij deed een greep uit zijn vestzak, haalde er een enorme stapel dollars uit, nam een willekeurig aantal dollarbiljetten en gaf deze aan mij. Het was vele malen meer dan we hadden afgesproken. Dat was goed zo, zei hij.

Bekijk Mike del Ferro in Vrije Geluiden:
<https://www.youtube.com/watch?v=UQWZLjwdsEY>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 11 oktober 2015

1 Various Artists

Hommage à Eberhard Weber (ECM)

2 John Scofield

Past Present (Impulse)

3 Erroll Garner

Complete Concert By The Sea (Sony Music)

4 Kendrick Scott

We Are The Drum (Blue Note)

5 Gary Willis

Larger Than Life (Abstract Logix)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

1 Lyle Mays

[The Ludwigsburg Concert \(Jazz House\)](#)

De registratie van een concert door het Lyle Mays Quartet uit 1993! Gemaakt door de Duitse publieke omroep. Waar is de beste man gebleven na het uiteenvallen van de Pat Metheny Group? Dit laat je hunkeren naar meer van de frêle langharige toetsenist.

2 Ibrahim Maalouf

[Kalthoum \(Impulse\)](#)

De band van de sessies voor 'Wind', het album waarmee trompettist Ibrahim Maalouf internationaal doorbrak, maar met meer van zijn Libanese roots doorskijnt. Mooi en nog steeds ingetogen, maar met een randje!

3 Jasper van 't Hof

[On The Move \(Intuition\)](#)

Goed live-concert van toetsenist Jasper van 't Hof met zijn internationale kwartet. We horen en zien hem weinig op de Nederlandse velden, dus dan doen we het maar met dit schijfje vol top soli en dwingend tracks.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<http://www.twitter.com/jazzflits>

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 1 oktober 2015

De Koreaanse zangeres Youn Sun Nah. (Foto: Sung Yull Nah)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum- Polen:](#)

Atom String Quartet

AtomSphere (Kayax)

[Jon Newey, Jazzwise- U.K.:](#)

Get The Blessing

Astronautilus (Naim)

[Anna Filipieva, Jazz.Ru- Rusland:](#)

Vladimir Tarasov / Alexey Kruglov

Sound Spaces (ArtBeat Music)

[Jan Granlie, Salt Peanuts- Scandinavië:](#)

Per Texas Johansson

De Långa Rulltrapporna i Flemingsberg (Moserobie)

[Christine Stephan, Jazzthetik- Duitsland:](#)

Youn Sun Nah

Voyage (ACT/Edelkultur)

[Henning Bolte, Jazzism- Nederland:](#)

Darius Jones Quartet featuring Emilie Lesbros

Le Bébé De Brigitte (Lost In Translation) (AUM Fidelity)

[Magnus Nygren/ Patrik Sandberg, Orkester Journalen- Zweden:](#)

ODDJOB

Folk (Caprice Records)

[Cim Meyer, Jazz Special- Denemarken:](#)

Angelica Niescier/ Hilmar Jensson/ Scott McLemore

Broken Cycle (Sunny Sky Records)

[Lars Mossefinn, Dag & Tid- Noorwegen:](#)

Rolf Lislevand & Bjergsted Jazz Ensemble

Tourdion (Inner Ear)

[Luca Vitali, Giornale della Musica- Italië:](#)

Stefano Battaglia Trio

In The Morning (ECM Records)

[Axel Stinshoff, Jazz thing- Duitsland:](#)

Cécile McLorin Salvant

For One To Love (Mack Avenue)

[Madli-Liis Parts, Muusika- Estland:](#)

Aerie

Hatch And Host (Neuklangrecords)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

PIET NOORDIJK QUARTET

Live

Vara Jazz

Bezetting:

Piet Noordijk (as, ss), Rob Madna (p)
Harry Emmery (b), Eric Ineke (d).

Rond de jaren tachtig van de vorige eeuw bracht de VARA een unieke serie platen uit, waarop aandacht werd besteed aan een reeks Nederlandse jazzgroepen en -solisten. Een van de ruim twintig platen was 'Live' van het Piet Noordijk Quartet uit 1988. Altsaxofonist Piet Noordijk speelt op dat album zowel levendig als beschouwend. Bijzonder is dat hij op enkele nummers sopraansax speelt. Nog waardevoller wordt het album door de deelname van pianist Rob Madna. Na 'Loverman' uit 1980 is dit het tweede album in een lange reeks van Piet Noordijk met zijn kwartet. Ik tel dan zijn 'glaasje wijn/open haard'-elpees uit de jaren zeventig maar even niet mee. Piet Noordijk speelt op deze cd barokke bebop. Hij bouwt complete muzikale kastelen. Neem nou 'I got it bad'. Deze klacht wordt rijkelijk versierd te berde gebracht. Noordijk kronkelt en klaagt, terwijl hij toch dicht bij het thema van de Duke blijft. Rob Madna hoeft niets anders te doen dan de juiste akkoorden aanslaan om hem verder te helpen. Pas na vijfeneenhalve minuut krijgt de pianist gelegenheid om zijn zegje te doen. Maar na ruim een minuut komt de altsax er weer in en keert langzaam weer naar het thema terug. 'D.T.L.' – Driekusman Total Loss- wordt daarna in de beste beboptraditie gespeeld, ook al is het dan van Misja's Hand - zo heette Misha Mengelberg toen nog - en zou je dus iets pesterigs verwachten. Mister Noordijk gaat voor een straight uitgevoerde versie. Het stuk komt uit de tijd dat het Misja Mengelberg/Piet Noordijk Quartet nog floreerde dankzij de tweedeling in dat kwartet tussen Misja en drummer Han Bennink enerzijds en Noordijk en de bassist Jacques Schols, Ruud Jacobs of Rob Langereis anderzijds. Misschien dat hij als tegenwicht daarna 'Autumn leaves' speelde. In de handen van Piet Noordijk en Rob Madna wordt het een lang, fris en snel gespeeld jazzvehikel, waar je niet van terug hebt. Eric Ineke soleert op drums. Een cd met heerlijke muziek.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

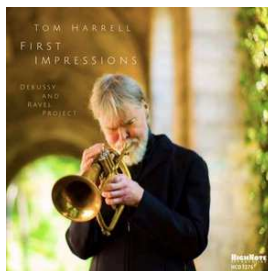
JAZZ OP DE PLAAT (VERVOLG)

TOM HARRELL

First Impressions

Debussy And Ravel Project

HighNote

Bezetting:

Tom Harrell (tp, bu),
Wayne Escoffery (ss, ts),
Charles Pillow (fl, bfl), Danny Grissett (p),
Rale Micic (g), Meg Okura (vi),
Rubin Kodhell (c), Ugonna Okegwo (b),
Johnatan Blake (d).

Na zijn cd 'Trip', met onder meer een suite over de literaire Spaanse heldenridder Don Quichotte, heeft trompettist Tom Harrell zich thans geworpen op de Franse impressionistische klassieke muziek van Maurice Ravel en Claude Debussy. Daarvoor heeft hij aan zijn vaste kwintet een fluitist, een gitarist, een violist en een cellist toegevoegd. Tom Harrell heeft veel ervaring met het bewerken van klassieke thema's. Van Ravel nam hij 'Sainte' en 'Voices' als uitgangspunt voor zijn bespiegelingen op 'First Impressions', uit het oeuvre van Debussy koos hij 'Beau Soir', 'Reverie', 'Passepied' en de 'Sarabande'. Third Stream jazz dus. Daarnaast schreef de trompettist ook zelf twee stukken: 'Perspectives' en 'Musique du café', die veel meer het jazz-idiom in getrokken zijn. Al blijven de viool en cello met de fluit - vooral in de cafémuziek - klassiek van klank.

Op de cd staat zachtmoedige, poëtische kamermuziek. De klassieke klank overheerst. Als Harrell op trompet of bugel speelt en het jazzaspect in de muziek de overhand krijgt, is het een feest om hem te horen. Tom Harrell heeft een cd afgeleverd met grensoverschrijdende muziek. Voor lezers die bereid zijn om een (intiem) muzikaal avontuur aan te gaan.

Hessel Fluitman

FESTIVAL NOVEMBER

NOVEMBER MUSIC

Diverse locaties, Den Bosch

4 tot en met 8 november

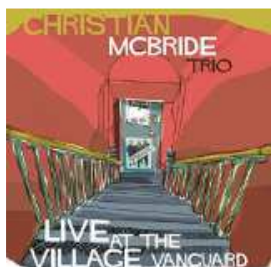
<http://novembermusic.net/programma>

Met onder anderen: Ambrose Akinmusire Quartet & Lunatree, Phronesis, Eric Vloeimans & Jon Balke, Hamen Fraanje/Theo Bleckmann/Ambrose Akinmusire, Amir ElSaffar Two Rivers, TaxiWars, Jef Neve Trio & Adam Baldych, Reinier Baas en Martin Fondse/Mete Erker/Jeroen van Vliet.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 12 oktober 2015

1 Christian McBride Trio

Live At The Village Vanguard
(Mack Avenue)

2 Eric Alexander

The Real Thing (HighNote)

3 Dee Dee Bridgewater

Dee Dee's Feathers (OKeh)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(\[www.jazzweek.com\]\(http://www.jazzweek.com\)\)](#).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Mike del Ferro, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan

• Nieuwenhuis, Roos Plaatsman en Jorre Reyners. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis.

Abonnementen: Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat.

Adverteren: Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

JAZZ IN BEELD

Jacques Piroton als lid van het Robert Jeanne Quartet tijdens **Jazz à Verviers** op 10 oktober 2015. (Foto: Jean Schoubs)

VARIA

Paul Turkry exposeert in Harelbeke

Nog deze hele maand is in de bibliotheek in Harelbeke werk van Paul Turkry (1944) te zien. 'Almost Blue' heet zijn tentoonstelling met acryls, tekeningen en foto's over jazz. Paul Turkry volgde ondermeer een opleiding aan de Koninklijke Academie te Antwerpen. Daar maakte hij kennis met de Antwerpse jazzwereld. Steeds vaker dook daarna jazz thematisch in zijn werk op. Rond 1990 maakte hij grote reeksen rond jazzmusici, veelal uitgevoerd in inkt of acryl op papier. Zijn interpretaties blijven figuratief maar via dynamische lijnen, spatten, verfvegen en expressieve accenten krijgen ze vaak een semi-abstrakte toets. (<http://www.harelbeke.be/nieuws/tentoonstelling-paul-turkry>)

WWW.JAZZFLITS.NL

SIMIN TANDER**JAZZ IN BEELD**

De Duits-Afghaanse jazz-zangeres Simin Tander gaf 9 oktober een concert in de Doelen in Rotterdam. Ze werd begeleid door Jeroen van Vliet (p), Etienne Nillesen (d) en Cord Heineking (b). (Foto's: Joke Schot)

